

C. 21. num. 18.

SUCCINCTUM EXAMEN
DUORUM ARGUMENTORUM,
PRO SENTENTIA:

1724, 6.

QVOD

**POLYGAMIA SIT
JURI NATURÆ
CONTRARIA,**

P. 287.

ASSISTENTE ALTISSIMO

Anno MDCCXXIV. d. 28. Octobr.

IN ACADEMIA ROSTOCHIENSI

institutum,

abs

PRÆSIDE

ERN. JOH. FRID. Mangel

J. U. ET PHIL. DOCTORE MORALIUMQVE
PROFESSORE ORD.

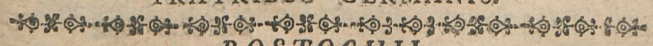
&
RESPONDENTE

CHRISTIANO ANTONIO

Mangel

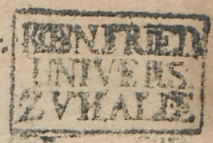
L. L. Sind.

FRATRIBUS GERMANIS.

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI SCHWIGEROVII, Amplif. Senat. Typogr.

MAGNIFICO ACADEMIÆ ROSTO-
CHIENSIS RECTORI,

VIRO

Divinarum atque Humanarum
Rerum Peritissimo,

D O M I N O

**JO. JOACHIMO
WEIDENERO,**

Ph. & S. S. Th. D. hujusque Profes-
sori Publico Ordin. Famigeratissimo,
Fctatis suæ Seniori & h. t. Decano
summè venerabili, ac ad Div.
Mariæ Pastori Primario
Religiosissimo,

FAUTORI, PRÆCEPTORI ac COLLEGÆ
suo sanctè colendo,

hasce pagellas
dedicatas cupit
PRÆSES,

VIR MAGNIFICE!

trum in convivio disputare liceat?
Non semel, sed frequenter inter E-
ruditos quæsitum est: Ac cordati-
ores eorundem, prouti decet, af-
firmando respondere solent, habita
scilicet gravi distinctione inter con-
vivia ad debachandum instituta ubi disputantes a ver-
bis ad verbera devenire assolent; Et illa, quibus
viros honestos honeste interesse neutiquam dedeco-
ri esse potest, Quibus stantibus neminem, credo, of-
fendet, quod **Tuæ Magnificentiae**
ante septiduum in solenni quodam convivio placu-
erit

erit mecum in genere disceptare de litibus eruditorum immortalibus, speciatim autem exemplique gratia de Polygamia, utrum scilicet illa sit Jure Naturæ prohibita, nec ne? Neque te offendit **Vir**

Magnifice ut penitus persuasus sum, quod Partes contradicentis ad argumentum tuum susceperim, insimulque aliud quoddam ventilationi subjecerim. Tanta enim est tua humanitas, ut dissensum modestissime declaratum, te pati posse, nullus dubitem, potissimum in illis capitibus, quæ hætenus tuo ex calamo publico communicare haud lubuit. Da itaque veniam impensissime precor hisce foliis, quæ nunquam luci exponere ausus fuissim, nisi mihi **Tua Magnificentia** id publice concessisset, & ni ego stipulando quasi illa promissim. Hoc autem non obstante, si forte indigna tibi visa fuerint, fac, ut auctoritate, qua jam polles, e medio tollantur, crementur.

Verum, si nostri Manzelium Tuum, quem certe nostri, non erit ut de talibus remediis cogites; Nunquam enim ne literulam quidem exprimet ille, quæ suspicionem facere possit, Eum non esse

TUÆ MAGNIFICENTIÆ

deditissimum.

Q. D. B. V.
DISSERTATIO,
EXAMINANS
Duo Argumenta pro sententia:
POLYGAMIAM J. N. ESSE
PROHIBITAM,

PRÆLOQVIUM.

§. I.
TUS NATURÆ, invitis tot tantisque
oforibus, fundamentum esse omnis
Jurisprudentiæ & felicitatis humanæ
hujus sæculi, omnes, quibus mens sa-
na in pectore sano, nobiscum uno ore
affirmant: Bene tamen reputantes,
frustra illos laborare, qui capropter excellentissimum
ex ejus fonte profluentem Oceanum spernere atque vi-
lipendere conantur. Ita enim rem comparatam esse,
amica veritate, confitemur: DEum T. O. M. quem sana
ratio, quoad existentiam, satis demonstrat, mortalibus
indidisse normam & facultatem dijudicandi, quid hu-

A

manæ

mana felicitati conducatur, quidve officiat. Insuper autem ex hac norma non omnia directe, & quomodo pro statu Reipublicæ mundanæ, qualis eadem jamjam est, applicanda & expedienda veniunt, elici posse.

§. II.

Quapropter rebus sic stantibus, vanum & ridiculum esset, flebili violentiâ omnia illa, quæ jam, non sine prægnanti ratione, usu servantur, ex necessitate Juris Naturæ derivare velle. Quam enim absolum foret, si quis in fonte navigare, nec vela spumantibus longèque lateque se diffundentibus undis committere vellet; Ita ridendum etiam est, ex solis Juris Naturæ claustris suam Juris scientiam expromere.

§. III.

Si enim retrospecterimus, non est, ut judicemus, majores nostros, & gigantes illos, quorum super humeros hodierni superbientes & salientes stant pumilliones, destitutos fuisse ea ratioeinandi facultate, quam hodierni, se solos sapere autumantes in corde gerunt; Nec ridenda veterum sollicitudo circa colligendas jam praxi receptas leges, novas ordinandas, solennitates & sanctiones, quibus feliciter nostra Juris scientia carere haud potest, adornandas; Sed potius summa animi veneratione agnoscenda eorundem cura, qua iter & viam nobis parare haud gravati sunt, super quam hodie, absque gravi minimo impedimento, ambulare nobis conceditur.

§. IV.

Qui hætenus dicta sancto approbavit silentio, non deerit partibus nostris, sed pollicem premet asserentibus: *PLURIMA* in Juris nostri scientia ita comparata esse, ut ex necessitate Juris Naturæ ita, veluti jamjam servantur, esse debeant; *QUÆDAM* autem adeo laudabilia esse, ut quidem
for-

Fortassis alia & simili ratione eadem facilitate & felicitate statui queant, attamen in statu presenti nihilominus feliciter adhibeantur, usurpentur, serventur. PALICULA quadam istius farina esse, ut emendatione indigeant. Quod germanice fortitan ita efferendum: Daß das meiste nothwendig so, wie es ihero ist, seyn müsse; Vieles, löblich, so wie es ist, bleiben könne. Etwas weniges verändert werden sollte.

S. V.

Qua ipsa distinctione os illis obturabitur, qui, neficimus qua fronte, ex variantibus pro voluntate superiorum, legum secundariorum dispositionibus, juris inconsistentiam, lubricam iustitiam, & quid præterea elicere non erubescunt; Die da raisonniren: Die Rechte lausen wunderlich.

§. VI.

Unicum est, quod dolemus, dari scilicet dubia quædam Juris Naturæ vexata, circa quorum decisionem hætenus ratiocinantes in unam nondum voluerunt ire sententiam. Eorum autem ex numero est materia de POLYGAMIA VIRILI, Utrum nimirum illa repugnet Juri Naturali? Hanc ut data hac nobis occasione brevibus pertractemus, animus est. Placuit igitur dissertatione academica illud facere, cui titulum præfiximus: SUCCINCTUM EXAMEN DUORUM ARGUMENTORUM PRO SENTENTIA: POLYGAMIAM ESSE JURI NATURÆ CONTRARIAM.

§. VII.

Ex quo ipso titulo satis patescit, neutiquam institutum nostrum eo tendere, ut longam istam hætenusque sexcenties tractatam controversiam ab origine revocemus, omniaque circa eandem usitata argumenta cumulemus: Illud enim superfluum esse serio existimamus, dum neminem eruditi nomen vel merentem

tem vel minimùm affectantem adeo hospitem in studiis Juris naturalis judicemus, ut nesciat ubi hanc cramben opiparis dapibus propositam degustare possit.

§. VIII.

Imò eapropter ne fontes quidem allegare placuit & Doctores, quorum in Systematibus multam hæc materia facit paginam, multominus compendia & schediastmata quæ de eadem vel ex instituto vel incidenter quædam continent. Sufficit enim nobis, dixisse: Duo ista argumenta, quæ jam examinanda sumus, vel hætenus nunquam, vel minimùm nondum ea ratione, qua nos utemur, quantum quidem nobis constat, esse exhibita.

SECTIO I.

EXAMINANS

ARGUMENTUM PRIMUM.

§. I.

E igitur B. L. diutius in præliminaribus detineamus, ad rem veniendum erit, memorandaque speciosa & erudita illa deductio prior, quæ hæc est:

Jus Naturæ, velut regulam & normam ad felicitatem inveniendam & conservandam, imperare, ut qui-

libet se conservet in statu in quo constitutus est; inculcare, & hoc præceptum: Ita sufficias, ut semper, h. e. donec morte naturali hinc tollaris, sufficere possis. His autem regulis ad polygamum rite applicatis, clarissimum reddi, quod ille talem se gerat, qui illarum præscriptis contrarius judicari, merito queat.

§. II.

§. II.

Et hoc quidem exinde, quia notorium, nil magis ad maturandam mortem facere, quam *venerem immodicam*: Quæ tamen marito *polygamo* merito exercenda, si scilicet *officiosus* esse & debita conjugalìa pro obligatione præstare anniteretur.

§. III.

Aut igitur *Polygamum officia mariti* deserere debere, aut *officia boni parentis & patrisfamilias*; *Primum* eundem facere neutiquam posse, propter obligationem, qua devinctus est ad exhibendum debitum conjugale, & quidem ita & tam frequenter, ut uxoris uestionibus consulatur, & ne illa causas habeat alia via satisfactionem quærendi. *Posterius* itidem nefas illi esse debere, propter vinculum quo se adstrinxit proli suæ, quod ipsum obligat ad nutriendam suam sobolem; Non enim sufficere, infantes procreare, sed sufficere demum, illos rite educare, donec scilicet ipsimet sibi de victu & amictu, ut boni dignique Cives societatis humanæ, prospicere queant, quod ante annum ætatis XX, raro feliciter fieri poterit.

§. IV.

Ut res eò clarior evadat, Fingitur casus: Lucius homo XXV. annorum, requisitis physicis & moralibus instructus, ducit Pompejam virginem XX. annorum; Jam, si omnia rectè se habent, procreantur liberi, & quidem, secundum communiorem rationem & experientiam usque ad annum ætatis Uxoris XLV. quo Marius L. annos natus; Nascitur itaque in hoc ultimo termino e. g. Filius, erga quem obligatio parentis illa est, quæ modò dicta, scilicet, cæteris paribus, eundem alimentandi usque ad annum XX. quo Pater natus LXX. qui terminus naturali ratione attingibilis; (sit voci venia.)

§. V.

§ V.

Unde clarum esse putatur, dignum societatis humanæ civem, h. e. illum, qui omnem sibi, ut homini incumbentem obligationem explere satagit, ita se gerere debere, ut quantum in se est, & circa matrimonium inchoandum, & circa continuandum, circaque sobolem generandam & nutriendam finem habeat propositumque, si DEO ita placuerit, justo tempore, quod anno XXV. constituere placuit, matrimonium ineundi; sibi adscitam uxorem; ad finem vitæ retinendi; sobolem ex illa suscipiendi; Susceptam educandi; Tribus: ita se gerendi, ut sua culpa nil eveniat, quod vel societati Civili, vel matrimoniali, vel paternæ sit contrarium.

§. VI.

Quo ipso palam esse creditur, eum non debere se jungere pluribus uxoribus quam uni, vel eapropter ut possit proli suæ nutriendæ sufficere, vel potissimum propterea, ne suæ sanitati vim inferat, & aut impotentem se reddat, aut præmaturam plane sibi conciliet mortem.

§. VII.

Hæc est illa deductio, circa quam nunc videndum, an ita sit comparata, ut omnem excludat formidinem oppositi, utque adeo probet, Jure naturali polygamiam esse interdictam.

§. VIII.

Ut itaque sincere fateamur, id quod pro nostra penetratione nobis de illa videtur, invenimus magnas omnino exceptiones, ob quas illi subscribere hæcenus non audemus.

§. IX.

Sunt autem illæ potissimum sequentes: *Primo Generaliter præsupponendum est, omnes rationes Juris Naturæ perpetuas esse debere, h. e. ita comparatas, ut nullus possit dari casus in quoquam individuo, ubi positio generalis*

neralis cesset. Jam autem Inveniuntur exceptiones masculorum tantæ capacitatis ut salva non solum sanitate, sed & ad promotionem ejusdem, duabus vel pluribus uxoribus illa præstare possunt, quæ aliàs hic vel illæ, ne uni quidem reddere valet.

§. X.

Et licet excipiatur : *Sæpius homines plus sperare de facultatibus suis, quam in illis est* ; Vel etiam cum tempore audaciæ poenam illos audaculos luere, adeò ut post aliquot temporis intervallum nihil valeant, qui breviante, nescio quid, sibi fumebant ; Iterum reponimus, quod licet interdum, imo ut plurimum hoc evenire possit, tamen dari queant & dentur masculi tanto vigore præditi, ut nullum sentiant decrementum. Quod, si opus esset, vel exinde demonstrandum, quod Jura senibus (qua fronte jam non disputamus) in crimine adulterii dispensationem tribuere soleant, & quidem eapropter quia habitus & consuetudo quasi necessitatem ipsis imposuerint.

§. XI.

Secundo : Licet hæc omnia vacillarent, propior tamen adhuc esset exceptio : Non scilicet incumbere marito Polygamo, ut omnibus simul & eodem tempore cohabitaret, sed quod feliciter possit alternationem introducere, vel sæcundata una, imò in partus & lactationis (quam certè ipsis matribus incumbere credimus,) temporibus versante, alteri se associare, adeo ut nihilominus omnibus satisfiat. Et si quis regerat, tunc amorem non satis recipiari ; Ratio hoc suggerit, quod per pactum antecedens hac de materia inter masculum & feminam agi possit, adeo ut omnibus obviam eatur querelis.

XII.

§. XII.

Quibuscum jungi meretur in subsidium consuetudo illarum gentium quibus plurimas ducere uxores nefas haud est, quippe secundum quam pro lubitu hanc vel illam admittunt, cæteris interim ordinis spem habentibus. Singulariter enim de *Turcis* notissimum est, quod illi diversas diversis in locis habeant uxores, ac mox ad hanc, mox ad illam se conferant. Quod ipsum quoque variis exemplis biblicis illustrari potest, ut *Jacobi*, cujus uxores Lea & Rahel de mariti conversatione pacta inierunt adeo ut Lea concubitus sibi quasi emerit, tradens Racheli dulcem istam Dudaim. Unde liquet, Jacobum, virum alias Juris & æqui probè gnarum, non semper cum utraque uxore, sed alternando concubuisse. Addantur exempla sapientissimorum Israelis Monarcharum Davidis & Salomonis, qui sexcentas alebant thori socias, de quibus tamen nullatenus credibile, quod omnibus eodem tempore, & servata æquali proportione cohabitaverint; sed quod pro lubitu hanc vel illam tantum acceriverint.

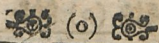
§. XIII.

In solis itaque, ut ajunt, disco positum esse remur: *Posse aliquem, salva ILLA ratione duas vel plures ducere uxores citra dispendium sanitatis vel vite; imo posse istiusmodi polygamum pluribus affectione maritali cohabitare, illæsis regulis: Ita sufficias, ut semper sufficere possis; Conserva te in statu in quo constitutus es.*

§. XIV.

Discusso hocce, quod maximum videbatur, minus èd facilius ruit: Nempe regulam: Ita sufficias &c. etiam extendendam esse, ut quilibet caveat ne plures ducat uxores, plures procreet liberos, quam alere valeret. Hoc enim cujuslibet *prudencia* esset reliquendum: Imò iterum

iterum hic applicabile esset, quod supra diximus; *Rationes Juris Naturæ perpetuas esse debere.* Quæ perpetuitas hic penitus iterum cessaret, siquidem, quod consequenter omnibus illis sive magnatibus, sive aliis divitibus privatis largienda sit libertas ducendi minimum una plures uxores, ob facultatem moralem indubitato tantam, ut & uxores & liberos exinde nascituros & matos alere & educare possent.

§. XV.

Dicit autem aliquis in aurem, eruditum defensor rem distingvere inter *id quod perpetuum est ratione speciei, & ratione individuorum*, verum, ut breves simus, non videmus, quomodo illa distinctio nostræ sententiæ quidquam detrahat.

§. XVI.

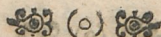
Sufficerent igitur hæc, nisi ad majorem rei evidentiam, itidem casum, omnino dabilem, proponere placeat; Qui sequens sit;

Sempronius, Vir-Juvenis XXV annorum, non solum honestam elegit vitæ conditionem, atque ad eandem ita se preparavit, ut in sua arte vel in suo negotio magister dici possit, accingit se operi, & favente fortuna pro virtute sua tantum lucratur, ut dignissime vivat; Habet etiam insuper a parentibus relictos centum mille thaleros: Capit consilium ducendi uxorem, ducit etiam *unam*, suscipit ex ea liberos, ast non tot, ut plures alere & bene educare non possit; incidit in propositum adhuc *unam* adsciscendi uxorem, certus nimirum, quod, si etiam centum habeat liberos, alere illos & ritè educare possit: Novit etiam virtutem suam cohabitatricem, quod vel ambabus æqua mensura debitum præstare queat; vel nisi

B

hoc

hoc etiam fuerit, sique secum habitaverit, agnoscens, quam sit sibi curta suppellex; pacto præcavet: Nullam uxorum certo determinatoque tempore aliquid exigere, sed quamlibet expectare debere, donec marito, æquo iudici, placuerit; Vel etiam alternationem stipulatur: Annon isto casu, si NB. alia non obstarent rationes, salvis regulis:

Ita sufficias ... ..

& : Conserva te ... ..

duas uxores ducere licitum imò laudabile esset? *Licitum* scilicet, prouti evictum; *Laudabile* quia Bigamus procreationi sobolis invigilaret, dignosque societatis Cives educaret, femellamque quæ forte alias adeo favorabilem conditionem haud inveniret, felicem redderet.

§. XVII.

Quibus addi meretur, quod in casu pertinaciter denegati debiti conjugalibus Judex marito non injungere soleat quotidianam, sed certo numero per annum & menses præstandam cohabitationem: Unde tantum colligitur, uxorem justas haud ducere posse querelas, nisi maritus penitus eandem negligat vel quasi deserat.

§. XVIII.

Quid si autem objectum fuerit; *Multa hæcenus dicta esse de pacto*: Pactum fieri non posse, nisi sit utriusque partis consensus: Consensum vero uxorem primam nunquam daturam, aut si dederit vi & metu eundem datum esse. Ast salva res esset: Nam casus utique dabilis emergere posset, ubi uxor ultro consentiat: porro, uno eodemque tempore duæ duci possent, antequam scilicet alterutra in possessione vel quasi se fundare queat; Et tandem, non obstaret, etiam si vel uxor consensum denegaret,

negaret, vel maritus eundem ne quidem requireret. Modo is satis præcaveat litium occasiones inter duas istas feminas.

§. XIX.

Tandem, si fortè reponatur: *Occasionem & invitationem hic fieri ad peccandum*, dum scilicet uxores non contentæ concubitu alternativo & raro, libidinem cum extraneis explere conarentur, *sie misrden extra gehen*. Respondemus I.) Aut maritus est ex illis, qui pluribus satisfaciant, & eo casu cessat exceptio: II.) Aut iste non est talis, & præcavet modo omnes extravagantias sub certo pacto, additaque pœna: Et iterum cessat. III. Si tandem eo digredi velimus, quousque malitiæ sit obvendiendum; Hic opus & labor esset maximus: Quia dari possent & dantur uxores uno marito, ut ut satis habili, quo solæ fruuntur, non contentæ, sed extraneis se commo-
dantes,

§. XX.

Hæc sunt, quæ pro tempore circa illam deductionem quam modestissimè, ut credimus, excipere integrum fuit: Dantur forte majora & plura momenta, quæ conflictui reservamus; vel in eum effectum ut illa retundamus; vel ut, si invincibilia fuerint, illis subscribamus. Cum enim in ea simus sententia, Polygamiam utique esse J. N. prohibitam, magnum nobis inde emerget emolumentum, si hæc ratio, ut omni exceptione major, luci exponatur. Prouti & stante principali argumento, lubentissime in subsidium vocamus omnia hæcenus usitata ratiocinia, quam vacillantia etiam illa sola esse, hæcenus experti simus. Jam autem brevissimis progrediamur ad

SECTIONEM II.

EXAMINANTEM

ARGUMENTUM SECUNDUM,

§. I.

Quod sequens est, & quod consistit in hac demonstratione: DEUS T. O. M. sapiens omnium rerum autor & providus earum conservator, *præstantissimam sine dubio fecit creaturam, hominem,* eum in finem, ut vitam rationalem vivat, seque distinguat ab omni bestia.

Fecit autem *duos tantum sexus*, masculinum & femininum, quem alii sequiorem, alii contra elegantiozem appellare assolent;

Indidit sexui masculino *inclinacionem* erga femininum, & reciproce huic erga illum, & quidem adeo fervidam, ut non obstantibus tot argumentis conjugia dissuadentibus, non obstante Philosophorum sententia: *sapientem dedecere conjugium*; Sejus feratur erga Meviam, donec in nobile coierint par; Imo ipsi Philosophi acriter contra conjugium disputantes, vel Euphrosinen vel Xantippen sibi affocient.

§. II.

Quod ipsum non adeo leviter tractandum, cum indubitato possit esse argumento, DEum ipsum esse causam hujus inclinationis, ne prævaleat illa philosophia,

sophia, & tandem pereat genus humanum, nullo scilicet in ejus propagationem legitime laborante.

In qua sententia nos penitus confirmant ea, quæ de brutis, in libertate naturali viventibus, observamus, quippe quæ, secundum eorum annotationes, quibus ut artificibus credendum, nullum ex commixtione sentiunt delectamentum, utut tali impetu ad eandem ferantur, ut cum eade vix sint arcenda; cujus asserti veritas etiam exinde elucescit, quod non nisi certis temporibus appetant conjunctiones, & intermediis spatiis nec masculus nec femella quicquam appetitus testatum faciant.

§. III.

Hoc posito, prona concludimus consequentia, quod, sicut omnia bruta animantia solo instinctu naturali, quamprimum habilia sunt, in propagationem vertuntur & ruunt; Homo etiam quilibet teneatur invigilare procreationi sui similis: Et quidem si sola spectetur *naturalis ratio*, statim ab annis pubertatis. Quod ipsum tamen pro presenti statu mundi cum *ratione & prudentia*, expectata nimirum occasione, qua quis, requisitis etiam moralibus instructus, familiam alere potest. Unde sine violentia fluit: Quemlibet quidem, si *generaliter* spectetur, obligatum esse ad inendum conjugium, si autem *respective* ad circumstantias presentes mentem dirigamus, dari jam posse causas, ob quas hic vel ille vel differat conjugium, vel penitus nunquam illud ineat. Modo istæ causæ non sint fictæ, adeo ut temerarius quis æstimari possit neglector, quo casu merito dicendum, quod istiusmodi ecclesiæ in Deum & societatem injurius sit. Unde haud improbandæ veniunt leges variarum gentium, quæ satis dura de te-

mere cœlibibus disponunt vid. SCHOTTELIUS: Conf. etiam in nostra Jurisprudencia, materia de Adoptionibus.

§. IV.

Hactenus, ut credimus, nostram demonstrationem ita exhibuimus, ut cum effectu nil possit in contrarium afferri: Quapropter ita pergendum est:

Si verum est, omnes homines obligatos esse ad in eundem conjugium, & quidem si naturaliter rem adspexerimus, statim ab annis pubertatis; *Et si verum est*, DEum non nisi duos sexus hominum fecisse; *Et si verum est*, ÆQUALEM ESSE NUMERUM MASCULORUM ET FEMINARUM; *Sequitur*, uni masculo tantummodo unam conjungi debere & posse feminam: *Quia* alias si cuilibet pro lubitu concederetur duos vel plures ducere, multi & innumeri *superessent masculi*, qui ob penuriam femellarum cœlibes esse cogerentur, quod tamen providi Creatoris voluntati e diametro esset contrarium,

§. V.

Utut hæc solecliora videantur, tamen in gratiam eorum, quibus fortean scrupulus superesset, fusius quoddam hujus syllogismi probabimus prius & antecedens, Quod hoc est: *Equalem tantum esse numerum masculorum & feminarum*; Hoc itaque & a priori, & a posteriori, hoc est experientia, satis lucide probari posse credimus:

A Priori: Quis enim præsumeret, DEum T. O. M. proportionem non servaturum; Conf. in subsidium Historia Creationis, ubi refertur DEum non fecisse unum Adamum & tres vel quinque Evas; sed unum Adamum & unam Evam.

A posteriori & ab experientia probantur: *Quia* non videmus in nostris rebuspublicis, ubi polygamia sub capitibus

capitis poena prohibita est, centenas & millenas feminas esse superfluas: Quia, si aspexerimus Catalogos baptizatorum & mortuorum variis in locis fideliter consignari & publicari solitos, invenimus passim duos vel tres puerulos, passim quatuor vel quinque puellulas numerum inaequalem reddere. Ad quod illustrandum magno opere etiam facit, quod perspectis Catalogis Pastorum Ecclesiarum, in quos consignant & annuatim baptizatos, & catechumenos, & sacra Synaxi utentes, & morientes, certissime reperiatur, numerum seminarum vix individuo quidem interdum praevalere numero masculorum.

§. VI.

Prævidemus quidem exceptiones etiam adversus hanc nostram thesin movendas, & quidem in specie sequentes:

Argumentum hoc esse desumptum a difficili, adeo ut investigatio ad probationem contrarii ab Erudito haud facile dari possit; Ast quomodo id potest difficile esse, quod vel *exemplis* demonstrare, vel *conclusionem a minori ad majus* sine dispendio temporis probare levissimum est. Utinam itaque Magistratus Reipublicæ alicujus adeo curiosus esset, ut in gloriam DEI computum civium suorum utriusque sexus accurate institueret, *Credimus* certe quod liquido appariturum sit, id quod demonstravimus.

§. VII.

Porro si objectum fuerit: *Multos masculos perire in bello coelibes; submergi aquis &c.* Dicimus, quod hoc magis pro nobis quam contra nos militet; Quia nihilominus

nus non sint myriades vacantium & superfluarum feminarum. Et si forte quis hoc telum contra nos in contrarium direxerit, asserturus, æqualitatem numeri cessare; dicimus: Aliquas omnino feminas se *coenobiali vita* (quo jure, nunc non tangimus) consecrare; Multas etiam quotannis *perire in puerperis*. &c.

Tribus itaque, quantum hætenus perspeximus, hoc argumentum tanti est ponderis, ut evincat:

POLYGAMIAM JURE NATURALI ESSE
PROHIBITAM.

SOLI DEO GLORIA.

Rostock, Diss., 1724/27

St.

C. 21. num. 18,

SUCCINCTUM EXAMEN
DUORUM ARGUMENTORUM,
PRO SENTENTIA:

1724, 6.

P. 287.

QVOD
**POLYGAMIA SIT
JURI NATURÆ
CONTRARIA,**

ASSISTENTE ALTISSIMO

Anno MDCCXXIV. d. 28. Octobr.

IN ACADEMIA ROSTOCHIENSI

institutum,
abs

PRÆSIDE

ERN. JOH. FRID. Manßel

J. U. ET PHIL. DOCTORE MORALIUMQVE
PROFESSORE ORD.

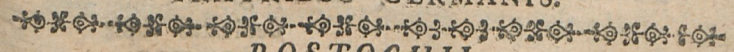
&
RESPONDENTE

CHRISTIANO ANTONIO

Manßel

L. L. Stud.

FRATRIBUS GERMANIS.

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI SCHWIGEROVII, Ampliff. Senat. Typogr.

